

Рибка иде па си дѣда пита:
Що е, дѣдо, и какво ти трѣба?“
— „Ахъ смили се, рибке господарке.
Що да чина съ тазъ проклета баба?
Не ще вече царица да бѫде,
Иска, иска . . Не зная що иска . .
Нѣкакви си пълноможки ище:
Да е волна, що сама да плава;
Да издава закони, упази;
Да упраявя сама какъ ѝ скизне.
Да не смѣе никой да пошука;
Да я слушатъ и да ѝ се клонятъ.
Дѣ, що има, нейно все да бѫде;
Да си ходи по Океанъ-море
И ти, рибке, сама да ѝ служишъ.
Дѣто сака, тамо да те праща . .

На туй рибка нищичко не каза,
Само плѣсна съ опашъ по водата.
Отиде си въ дѣлбокото море.
Дѣлго дѣдо тамъ за отвѣтъ чака, ---
Не дочака, при баба се върна: